

227. En sommardag i Kangasala.

Z. Topelius.

Andante sostenuto.

G. Linsén.

1. Jag gun-gar i högs-ta gre-nen Av Har-ju-las högs-ta
2. Och blå som en älsk-lings ö-ga Och klar som ett barndoms-

ås;
hem, Vitt ski - na de blå - - a vat - ten, Så
Det gun - gan - de Ve - - si - - jär - - vi Sig

långt de av ö - - - gat nås. Av Län-gel-mä-ve-sis
stil - - - la smy-ger till dem. Och hund-ra - de ö - ar

fjär - dar Där skim-rar ett sil - - - ver band, Och
sim - ma Allt u - - ti dess vi - - - da famn, Na-

Roi-nes älsk-li-ga vå-gor I fjär - - - ran kys-sa dess
tu - rens grö - - - na tan-kar I blå - - - a vå-gor-nas

strand, Och Roi - nes älsk - li - - ga vå - gor I
famn. Na - - - tu - rens grö - - - na tan - kar I

fjär - - - ran kys - sa dess strand.
blå - - - a vå - gor - nas famn.

168

3. Jag är blott en liten fågel,
Med späda vingar och små,
Men vor jag en örn i molnen
Jag flöge högt i det blå.
Och flöge och flöge vida
Allt upp till Guds allmakts tron,
Och sjönke där för hans fötter,
Och kvittrade så min ton:
4. Du helige himlens Herre
Hör lilla fågelns bön;
Ack, hur är din jord så ljuvlig,
O, hur är din himmel så skön!
O, låt våra sjöar stråla
Klart uti vår kärleks brand!
O Herre, lär oss att älska,
O, lär oss att älska vårt land!